

Mer än en klubb

Notat från Årsmöte i Stockholms Lawntennis Klubb av 1890, dec. 18 2013

samt vad som sig i klubben sedan dess förehafvit hafver.

Mamman hälsade alla välkomna och kunde konstatera att det tack vare honom även i år blev ett årsmöte. Många hade slutit upp, här i vishetsordning:

Mats von Snidare
Nubbe Set
Amal Gam
Sir N. Rang
Folkbira Birren
Casimir von Adel
Curt-Börje Flinkendent
Arne Wiese
Styv Kuling
Gutta Perka
Bacchus Skrufvhufvud
Lobbert Bentz
Alto Lytt
Per Set
Jösses Estén
Anton Plastblom
Benjamin DY Olleson
Sven Tennyson

Poängby, och Pjotr Potter hade förklarat att sängläge inte tillät närvaro. Några ledamöter undrade vad deras sängläge innebar? Vissa sänglägen är mycket angenäma, påstod man. Mamman avbröt genast och förklarade att han personligen hade förvissat sig om att inget osedvanligt förekom (obs att han sa "osedvanligt" och inte "osedligt som vanligt"). Det fanns laga skäl att inta sängläge, sa Mamman vidare, men visste inte vilken paragraf som passade bäst. Pjotr visste nog.

Mickel Räv däremot hade angett som skäl att han åkt till varmare breddgrader för att bli vacker och brunbränd och där kunna sola sig i form. Mickel ansåg att detta skulle gagna Klubben som behövde höja sin spelstandard. Samtliga ledamöter ställde sig nu upp som en man och påpekade att Mickel

för länge sen passerat sitt bästföredatum. Han hade sannolikt förläst sig på Emile Zolas roman ”Uppkomsten” trodde någon. Om Mickel kom oftare till tisdagsspelet skulle hans tennis måhända kunna bli bättre, ropade man i korus. Mamman ombads att snarast vidta repressalier.

Ragnarök hade förklarat sitt svåra haltande efter nyligen vidtagen höftoperation som orsak. Flera ledamöter viste en del om denna åkomma och tyckte att det var rätt att Ragnarök stannade hemma. Riskrådet Engelbrekt saknades också, sannolikt försvunnen under resa från fjärran land mot 1890, vilket bekymrade många. Kan han klara sig utan vår hjälp ute i den farliga vida världen undrade någon broder. Nästa gång han flyger kan han få ett bra riskråd från oss, sa en annan broder.

Dessutom fanns som inbjuden hedersgäst på prov, Johan Porsborn från SALK

Mamman räknade och räknade nu på alla sina fingrar och kom efter en stund fram till att tillräckligt många ledamöter kommit, varför mötet kunde öppnas.

§ 1 Protokoll från Årsmöte 2013

Innan all formalia kunde starta berättade Skrufvhufvud vad som skulle komma innanför västen och också ner i magen. Applåder och hurrarop. Dock förklarade Ålderspresidenten att, visserligen var menyn helt superb, men den angivna desserten höll inte måttet och ville härmed markera att det är viktigt att hålla hög kvalitet i allt vi gör.

§ 1A Inval av Provspelare

Jan Henriksson hade blivit kallad att prova in som ordinarie ledamot i 1890. Jan hade under hösten, efter bästa förmåga, försökt leva upp till Klubbens standards. Han hade också förklarat att han läst på och kunde alla praxis som ett rinnande vatten. Nu gällde det hur det hade gått.

Klagare Per Set skrädde inte orden. Spel mot ett mål sa han. Gävle. Vilken uppväxt! Kan det komma något gott från Gävle, en plats som ju nästan låter som en svordom? Per Set bredde på. (Vi var flera ledamöter som nu anade att den gode Per Set i sin frustration hade influerats av den senaste utvecklingen i SHL där gävleklubben Brynäs nyligen hade gett Djurgården storpisk.) Men så kom bredsidan. Flytt till Danmark. Till lägre kommunalskatt? Skatteflyktig? Nej, i 1890 skall det bara finnas rekorderliga personer. Avslag. Per Set satte sig ner mycket nöjd med sin insats.

Svarare, Flinkendenten, var som vanligt mycket listig. Djurgården i all ära, sa han, men här stod större värden på spel. Provspelare Jan är nämligen vänsterhänt. Vad vi i Klubben behöver är mångfald. Flinkendenten såg mycket nöjd ut och nöjde sig med detta enda dråpslag. Flinkendentens förslag blev att kvotera in Jan i Klubben. Sådana som Jan behövs sa han med eftertryck.

Mamman, som tillfälligt tagit över Dömmare Pjotr Potters uppgift, ansåg att det var viktigt att också höra Ålderspresidenten åsikt i denna fråga. Den var glasklar. Provspelaren hade, då han skulle bjuda på öl, serverat ljumna dylika. Och dessutom bara 6 ljusa och hela 19 mörka! Denna förseelse är så graverande, ansåg Ålderspresidenten, att det måste bli aktuellt med en ny termin av provspel. Kvalitet är viktigt.

Mamman hade nu bilden klar för sig. Efter att ha tillfrågat ledamöterna, tänkt en lång stund och dragit ett djupt andetag, förklarade han med darrande röst provspelare Jan Henrikson som accepterad och välkommen i Klubben. Alla hurrade nu och ansåg att Mamman, trots allt, var klok.

Sekreteraren kungjorde att den nye ledamöten tills vidare skulle kallas Henrik Jansson med profession som medicinman.

Mamman förklarade att detta innebar att alla skulle försöka resa sig och utbringa en skål för vår nye ledamot, något som lyckades på de flesta håll.

§ 1B Kampen om Wimbledonpokalerna.

Årets tävling blev rena massakern. Vi är vana vid jämna kamper och många härliga finaldueller. I finalen mötte Alto Lytt tillsammans med vår unge Benjamin DY, Per Set och Casimir von Adel. Tournament Director Folkbira har i målande ordalag beskrivit hela tävlingen och avslutar i sitt referat: ”En final som inte blev den man hade hoppats på. Alto och Benjamin hade sparat sitt bästa spel till finalen och efter 15 minuters spel stod det 6-0. Då tyckte undertecknad att det var dags att bryta.” Per och Casimir var dock stora i nederlagets stund och gratulerade segrarna till en fullkomligt oväntad, alldeles för stor och också orättvis seger. Prisutdelning skede i vanlig ordning och alla undrade om Alto skulle förvara pokalen i sängen. Kanske skulle det i så fall skrämja bort eventuellt nytillkomna intressenter?

§ 1C Mammans lilla kassa.

Ekonomibiträdet Alto Lytt reste sig i hela sin längd. Nu skulle en gång för alla, alla oklarheter kring kassan och dess storlek undanröjas. På tidigare möten hade han i målande ordalag och med många metaforer försökt få alla att förstå situationen och hur lite det fanns på botten i den lilla kassakistan. Men med dålig framgång. Alla hade skålat och sjungit och trott att kassan var överfull.

Därför blev det nu en helt ny approach. Alto förklarade att Klubben var i krisläge, men var mycket tacksam mot avgående mångårig spritsponsor Bacchus Skrufhufvud och mot nytillträdde dylik Nubbe Set. De bidrog på ett avgörande sätt till att det fanns lite kvar i kassan och att kommande evenemang med The Queens Club skulle kunna genomföras.

Och, nu kommer det konstiga, alla ledamöter nöjde sig härmed. Man hyllade Skrufhufvud och Nubbe med flera skålar och glömde totalt bort den lilla kassans storlek. Vi övriga i Er nya fortsatt skickliga ledning såg förundrade på detta strategiska utspel från ekonomibiträdet. Var han smart eller hade han bara flyt?

§ 1D Utmärkelser/hyllningar

Året innehade tre jubilarer, alla med 85 år på nacken. Ålderspresidenten von Snidare, vår Bard Nubbe Set och Paparazzon Amal Gam. Medaljer så klart.

Men först gav Sekreteraren en alldeles för lång betraktelse över deras personligheter. Sekreteraren hade anlitat en vetenskaplig metod som sa att personen med samma initialer hade samma egenskaper. Databas på nätet utnyttjades.

Jämförbara personer i historien visade sig vara sociala, kunniga, och talangfulla. Härligt med sådana personligheter i Klubben. Undantaget var Amal som det inte finns någon likadan person någonstans i historien! Kan ni tänka er? Härligt med ett nyskrivet blad i Klubben. Nyskrivet, ja. Nubbe jämfördes bl.a. med Lubbe Nordström (initialer LN) - han med Lort-Sverige ni vet - och sannolikt en nära släkting till Amal. Vi är nu många som hoppas på att Amal, på sitt oskrivna blad, författar en fortsättning på Lubbes alster om Lort-Sverige, där 1890, som kontrast, kan framföras i hela sin glans bl.a. i jämförelse t.ex. med någon förortsklubb.

Efter denna lilla utveckling hurrade vi alla för dessa personligheter och jubilarer och hängde medaljer kring deras halsar.

§ 1E Protokollet

Sekreteraren läste upp protokollet från föregående Årsmöte samt vad som hänt under året. Några ledamöter sa att de kände igen sig, medan andra undrade om de varit på samma möte. Mamman, som hörde detta, förklarade genast att protokollet på ett tydligt sätt återgav vad som hände, och, om någon inte kom ihåg, så berodde det på att vederbörandes hörapparat varit avstängd eller att han titta för djupt i glaset.

§ 1F Ålderspresidentens avslutningstal.

Ålderspresident von Snidare gjorde en betraktelse bakåt i tiden. Hur stolta skall vi inte vara, att få föra Klubbens värdiga gamla traditioner vidare? Ett ansvarsfullt arbete, där alla behöver delta. Mamman fick mycket beröm. Likaså ekonomibiträdet Alto Lytt som också jämfördes med en ”Folkpartist?”. (Här är dock protokollföraren osäker. Anteckningarna är otydbara. Kan det ha varit Anarkist? Eller feminist? Eller varför inte Illusionist med tanke på alla års betraktelser om den lilla kassan. För Fyllerist var otänkbart. Saken får bero suckar Sekreteraren) Hela Er nya fortsatt skickliga ledning fick därefter faktiskt också beröm, liksom alla de andra funktionärerna vilka stretrar och jobbar utan att knorra.

(Sekreteraren konstaterade nu för sig själv att Ålderspresidenten denna morgon inte ätit vare sig taggtråd eller några huggormar. Sannolikt hade hustru Ulla på morgonen serverat någon god **deuce** på ett trevligt **set**. Vi beslöt att i fortsättningen vidtala Ulla inför varje årsmöte.)

Mamman tackade Ålderspresidenten för hans visa ord, skålade och förklarade Årsmötet avslutat.

Er ödmjuke Sekreterare

Justeras

§ 2 Vad som sig under året i Klubben förevarit hafver

Och så kom de då, The Queens Club, laddade med både herrar och damer. Nu är det ju så att vi har en speciell relation till damer i klubben – åtminstone på tennisbanan. Somliga kallar det för avhållsamhet. Lösningen i detta fall blev genial. Två tävlingar, en för 1890 och en för SALK:s damklubb. Händelsen finns noggrant beskriven i SALK-bollen.

Men en sak missade den gode författaren. The Queens lagledning tog för givet att vår Mamma var centrum för allt. Även tennisbanorna. Därför naturligtvis taxi från hotellet till Mirabellbacken 18 i Hässelby, och en stilla undran om Mammans lilla lägenhet kunde inrymma så många banor och ett omklädningsrum.

Ordningen återställdes så småningom. Och här kommer det signifikativa för vår Klubb. Vår medicinman, åkte nästa morgon till våra gästers hotell och tjänstgjorde som guide på tunnelbanan för hela gruppen och ända fram till slutdestinationen SALK. Indiankollega och

stigfinnare Mickel Räv lär ha givit noggranna instruktionen. Han påstod att han åkt många gånger till SALK i olika ärenden och att han därför viste vägen rätt bra.

Resultaten från tävlingen har tyvärr förkommit vilket som vanligt smärtar oss. Standar och medaljer med vår logga på hade tillfället till ära införskaffats och överlämnades.

Och så Kavajerna. Triggern att skaffa nya, var kommentaren i The Queens Clubs interntidning efter det att vi varit där. Våra kavajer prisades och det stod "...the shiniest jackets of the northern hemisphere...". Er nya fortsatt skickliga ledning frågade sig genast. Why only the northern hemisphere? Och eftersom beslutskraft inte saknas i denna Er nya fortsatt skickliga ledning så fick vi alla snabbt ny kavajer. Denna gång med en elegans som passar en klubb fylld med prominenta ledamöter.

I kavajerna fanns respektive alter ego-namn insydda. Trevligt tyckte många. Men inte Er ödmjuke Sekreterare. Nu var han vingklippt. Många av hans trevliga stunder under året var att klura ut nya listiga namn till de intet ont anande ledamöterna. Men innan skräddaren var klar med kavajerna kläcktes några nyheter. Vår medicinman måste få ett riktigt indiannamn. Valet stod mellan Uncas, den gamle indiankämpen, och Sitting Bull, den legendariske indianhövdingen. Nu ville vi i Er nya fortsatt skickliga ledning inte ha konkurrens i vårt sätt att utöva skicklig ledning. Så det blev Uncas, sannolikt den ende indian med Jansson som efternamn.

Och en ändring till. Vi kan inte ha två ledamöter med samma namn – Per Set och Nubbe Set. Någon kan ju förledas att tro att Per är oäkta son till Nubbe! Tanken svindlar. Vad göra? Beslutet var enkelt. Nubbe sponsrar numer våra nubbar och måste ha en gräddfil. Per hedrades istället med ett av tennisens mest hedervärda ord – Game. Utan game inga set. Och utan set ingen matchvinst. Därför nu: Per Game. Den gode ledamoten Per Game knorrade dock högljutt när han fick höra detta. Men när vi förklarade för honom att det inte rörde sig om ett gem som ett alternativ till en häftapparat, blev han genast muntrare. Och när vi också förklarade att det inte heller inte var aktuellt att i framtiden istället få heta Per Poäng, eftersom Poängby redan intagit det namnet, gjorde han vågen och klappade sig på knäna. Ibland är det en fröjd att vara Sekreterare.

Positivt med kavajerna tyckte många, bl.a. vår mjölnare Estén, som ansåg att den mjölvita färgen passade perfekt. Vår gode mjölnare blev så uppåt att han genast for till Wimbledontävlingarna för att visa upp sig i kavajen. Framgången blev total. Flickorna flockades runt honom och hade han inte haft sin "överrock" med, så kunde det ha gått riktigt illa. Vår mjölnare blev också bl.a. inbjuden av tävlingsledningen till de innersta finrummen. Här går berättelserna isär om orsakssammanhanget. Antingen var det p.g.a. kavajen och dess elegans, eller av det faktum att man inte här kan glömma att Sven Davidson en gång fick pisk av vår eminente mjölnare. I vart fall fick han en trevlig kväll med bl.a. Ken Roswall som samtalspartner.

Klubbmatchen mot Djursholm genomfördes planenligt på deras hemmaplan med vår promotor Estén som garant. Som vanligt har resultaten förkommit. Däremot inte det faktum att vi hade mycket trevligt på efterföljande middag. Vi är mycket glada att vår mjölnare inspirerats så av sin tennis att han beordrar fram drycken Boll-inger till middagen varje år. Här kan vi avslöja en hemlighet. Vår mjölnare har länge varit på jakt efter den bästa årgången av sin dryck Boll-inger (James Bond föredrog ju årgång 69). I denna sin iver fick han – Estén alltså - en dag en snilleblix. Varför inte införa årgångsmjöl i sitt företag? Och se resultatet. Vår mjölnare lyckades nu snabbt kursa sitt företag till några stackars amerikaner och fick en hacka för besväret. Vi hoppas att denna hacka kommer att räcka ett tag så att klubbbytet med Djursholm kommer att bestå.

Och så några observationer:

- Folkbirans serve bygger ju på en snabb racketrörelse. Vi fick inte heller i år bevittna att själva serven kom före uppkastet. Vi väntar och vår paparazzo står färdig med kameran.
- Däremot kunde vi fortsatt glädjas åt vårt ekonomibiträdes fantastiska uppkast. Inte en gång kom bollen ner inom serveavstånd, utan ständiga ruscher åt alla håll fick genomföras. Kan inte vara bra för hjärtat i längden.
- Styv Kuling visade upp vad vår Klubb kan, när den vill. Efter en stor tragik och lång konvalescens kom han tillbaka och blev bl.a. regionmästare i tennis. Och von Adel blev veteranmästare i sin klass i SM i lag.
- Vår bollmaskin Gutta har åter kommit igång efter smärre reparationer. Men reparatören ställde visst in några nollor och ettor fel. Gutta skuttar numer på nät i både tid och otid.
- Flinkendenten är kvar på juniorstadiet och tror att hans racket är modell mindre. Den dag han börjar hålla raketen som alla vi andra, d.v.s. i slutet av skaftet, kommer han att bli oslagbar. Vi bävar.
- Sen väntar vi på att Poängby skall hamna i ett läge där han måste ta ut slaget och få till en hel backsving. Vi tror nämligen att en backsving är bra för lårmusklerna, speciellt baksida lår.
- Vår stackars medicinman Uncas har haft mycket att göra i år, både på och utanför banan. Vi undrar nu om hans framgångsrika behandling av Alto också innebär ett förbättrat serveuppkast. Vi funderar också på att skicka in honom till SALKs ledning och lära dem att röka fredspipa.
- Och så har vi alla bävat. Kommer provspelare Lars verkligen att klara sig genom nålsögat med de skorna? Oddsens var mycket osäkra. Bet65 ville inte ens ta upp ärendet. I uppläsande stund vet ni dock svaret.

Och så, återigen, om Ålderspresidentens uteblivna tomma kuvert. Inte heller i år fick vi kuvertet utan innehåll, påminnandes oss om den tomhet som alla känner som väntar på att få komma med i Klubben. Vi i Er nya fortsatt skickliga ledning funderar på att lämna in en motion i saken.

Och till sist. Vi har det trevligt. Vi skrattar och vi spelar tennis för glatta livet. Men livet vid sidan av tennisen kan ibland vara jobbigt. Men då finns vi där, och vi deltar så gott vi kan. Därför är tisdagkvällarna och den gemensamma ölen med lite förplägnad så viktiga för vår sammanhållning – både på och utanför banan. 1890 - Mer än en klubb.

Er ödmjuka Sekreterare igen

...tradition i tiden...